Grigore Constantinescu

Comuna

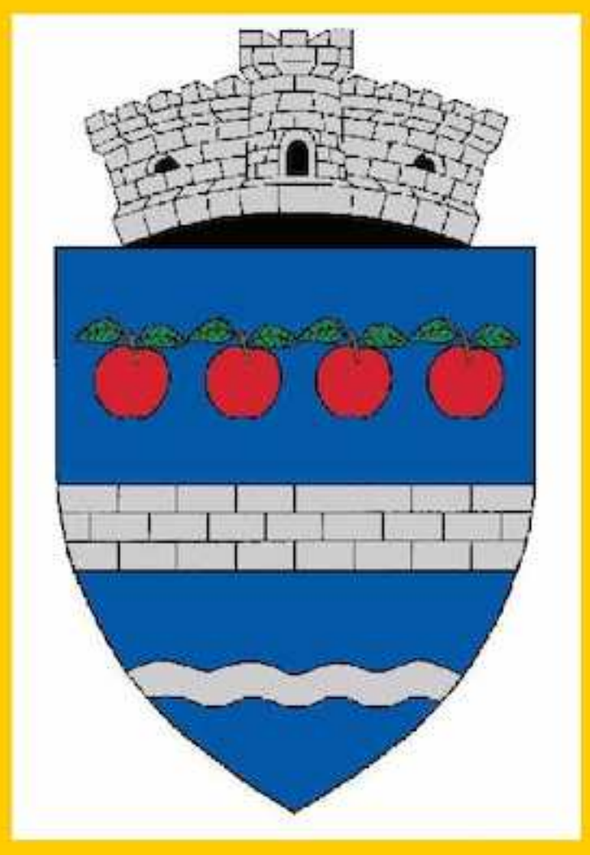

MICEŞTI

PITEŞTI MMXV

MICEŞTI

COMPONENŢĂ: Comuna este formată din 4 sate: **Miceşti**; Brânzari; Păuleasca; Purcăreni.
DISTANŢA FAŢĂ DE REŞEDINŢA JUDETULUI: 12 km.
SUPRAFAŢĂ: 43,2 km^2.
POPULAŢIE: 4.388 locuitori [2.187 M + 2.201 F] (2011).
Comună înfrăţită cu localitatea San't Agata di Esaro [Italia].

ATESTARE DOCUMENTARĂ:

Berceni, lângă Purcăreni – 1568 [7077] septembrie 22 (DRH, B, ŢR, vol. VI, doc. 110)● *__Caracal__, sat Păuleasca – <înainte de 1526 iulie 6> (DRH, B, ŢR, vol. III, doc. 22)● **Groşeţ** (lângă Miceşti) – 1568 [7076] <iunie> 21 (DRH, B, ŢR, vol. VI, doc. 78)● **Miceşti** – 1456 [6964] aprilie 15 (DRH, B, ŢR, vol. I, doc. 113)● **Purcăriani** (Purcăreni) – <1487 după noiembrie 21–1494> (DRH, B, ŢR, vol. I, doc. 208)● *__Târseni__, sat Purcăreni – 1497 [7005] aprilie 1 (DRH, B, ŢR, vol. I, doc. 274).

În contextul localităților componente, cea mai veche atestare documentară se consemnează în cazul satului Micești.

Așezarea este atestată documentar inițial în hrisovul emis de cancelaria domnească a voievodului Vladislav al II-lea la 15 aprilie 1456, confirmându-se jupanului Mogoș proprietatea asupra unor ocine, printre care și „ocina de la Micești și cu vaduri de moară, pentru că sunt vechi și drepte ocine, dedine ale lui Mogoș".

Sit arheologic: Existenţa anterioară a unei comunităţi umane pe teritoriul actual al localităţii este atestată prin **CASTRUL ROMAN PURCĂRENI** –[▲]– amplasat pe malul drept al Râului Doamnei, la ramificația spre Purcăreni a șoselei Pitești-Câmpulung. Castrul a fost afectat considerabil de inundaţii, conservându-se parţial, pe laturile de sud şi de nord şi, integral, pe latura vestică, în lungime de 160 m; protejat de un val înalt de 1 m şi lat de 33 m. Semnalat de Grigore Tocilescu şi Pamfil Polonic, castrul de pământ a constituit ultima fortificaţie nordică până la care fusese săpat valul Limesului transalutan. Relevând importanţa sa în contextul sistemului defensiv conceput de romani, P. Polonic îl considera „cheia de boltă a strategiei romane la confluenţa văilor Râului Doamnei, Râului Târgului şi Argeşelului". Castrul Purcăreni „a fost, la sfârşitul sec. al XIX-lea, distrus în cea mai mare parte de apele Râului Doamnei şi de podul construit peste acest râu, pe şoseaua ce leagă Piteştii de Câmpulung".

TOPONIMIE:

- **Brânzari** – toponim social relevând ocupaţia unei colectivităţi umane, reflex al obligaţiei de a lucra pentru un patron (domn sau mănăstire), *brânzari* fiind „persoanele care prepară sau vând brânză".
- **Miceşti** – toponim format pe baza eponimului *Mica* (atestat în tradiţia orală) + sufixul colectiv –*eşti*, care indică organizarea socială pe bază de obşte a aşezării. Numele localităţii se asociază cu cel al renumitei familii boiereşti a Miceştilor.
- **Păuleasca** – toponim social format pe baza unui antroponimic *Paul* – variantă occidentală a lui Pavel – având semnificaţia de „soţia sau moşia lui Paul".
- **Purcăreni** – toponim social relevând ocupaţia locuitorilor iniţiali, *porcari* ≈ „crescători sau păzitori de porci", format prin derivare cu ajutorul sufixului –*eni*, care indică apartenenţa locală.

SPECIFIC ETNOCULTURAL:

Arhitectură populară tradiţională specifică zonei Muscel. În categoria construcţiilor de locuit etajate edificate în primul sfert al secolului XX, se înscriu casele cu parterul destinat depozitării produselor şi cu etajul amenajat pentru locuit. Se constată diferenţieri sub aspect constructiv: pălimar de lemn sau parapet de zid construit în continuarea soclului parterului, şi sub aspect planimetric: acces din sală în tindă şi, din aceasta, în camerele laterale; plan bicameral cu intrări separate din sală. Casele edificate în perioada interbelică prezintă aceleaşi diferenţieri de plan, dar utilizarea cu precădere a cărămizilor, ca material de construcţie, a determinat modificarea aspectului faţadelor, prin frecvenţa sălilor cu 5 sau 7 goluri în arcadă pe coloane cu capiteluri dezvoltate, arcada din axul faţadei fiind, de regulă, supradimensionată.

Portul popular tradiţional se integrează, prin specificul său, ariei portului popular muscelean.

În domeniul folclorului literar local, printre cele mai reprezentative creaţii de acest gen, se înscriu doinele: Cântec haiducesc; De le fac, de nu le fac; Mai vin, Gheorghe, serile şi balada Milea.

Din amplul repertoriu al folclorului coregrafic zonal, prezintă elemente de particularizare locală dansurile: Brâul bătrânesc, Chindia, Doiul, Floricica, Hora Mare, Sârba, Sârba a 6-a, Şuiul, Ungurească, Ungurica.

PATRIMONIUL CULTURAL-ISTORIC:

✚**Biserica** «Adormirea Maicii Domnului» **Micesti** „După ce a ars biserica veche ctitorită de boierul Alecu Rătescu şi familia sa [1835-1837], a fost rectitorită prin osteneala preotului Barbu Bârzotescu şi a enoriaşilor săi, în perioada anilor 1844-1848", potrivit istoricului bisericii. Reparată în: 1879, 1909 (când s-a adăugat turla), 1928, 1976. Plan în formă de cruce, cu absida altarului semicirculară, ca şi absidele naosului, pronaos pătrat şi pridvor cu coloane trilobate susţinute pe coloane şi stâlpi de colţ; turle octogonale peste naos şi pronaos. Naosul este separat de pronaos, printr-o arcadă sprijinită pe stâlpi laterali, iar, de altar, prin tâmplă de zid. Pictura murală originară a fost restaurată de Andrei Vlăduţ din Bucureşti [1957] şi Vasile Ivănescu din Curtea de Argeş [1986]. În patrimoniul bisericii, se află cărţi ritualice: Cazanie [1821], Liturghier [1827], Mineie [1832], Evangheliar [1834], Cazanie [1850] şi un clopot din 1844.

✚**Biserica** «Sf. Gheorghe» + «Sf. Nicolae» **Purcăreni** –[▲]– ctitorită de „boierul Şerban Urianu, proprietarul moşiei Adunaţi-Purcăreni, Joiţa, soţia sa, Radu, Maria, Ştefan, jupan Duminică, boierul Radu" ş. a., în anii 1779-1800; reparaţii efectuate în: 1898 (concomitent cu adăugarea pridvorului) şi 1972 (reparaţii acoperiş). Plan dreptunghiular, cu absidă poligonală decroşată; pridvor deschis, adăugat. Clopotniţă octogonală pe bază pătrată de zid, deasupra pronaosului. Décor arhitectural compus din brâu şi cornişă zimţată. Pictura murală originară, în frescă, parţial conservată la icoana hramului încadrată de portrete de apostoli pictate în firide. Pietre funerare: Mihail Râmniceanu [+1858], Marghioala Râmniceanu [+1861] şi Ion Urianu [+1863]. În patrimoniul bisericii, se află cărţi ritualice: Mineie [1804-1805], Cazanie [1814], Triod [1833], Tipic [1851], Octoih [1854], Apostol [1856], Liturghier [1858] şi icoane pictate în sec. XIX.

✚**Biserica** «Duminica Tuturor Sfinţilor» **Purcăreni** – ctitorită, în 1835-1837, de pitarul Alecu Rătescu şi soţia sa, Maria pităreasa; reparată în anii: 1939, 1986. Plan în formă de cruce, cu absidele altarului şi naosului semicirculare; pronaos cu arcade semicirculare sprijinite pe coloane şi stâlpi de colţ. Pictura murală iniţială realizată de Gheorghe zugravul a fost restaurată de Traian Horia Petrescu [1977]. În tabloul votiv, sunt înfăţişaţi ctitorii: Alecu şi Maria Rătescu împreună cu copiii lor. În patrimoniul bisericii, se află cărţi ritualice: Mineie [1805], Liturghier [1827], Evanghelie [1834], Ceaslov [1835], Octoih [1836], Mineie [1852] şi icoane pictate pe lemn în sec. XIX de George zugrav.

✝**Cruce de piatră**: **Micesti**: 1719-1720 [7228] –[▲]– în curtea bisericii.

Monumente eroi: **Miceşti** [1916-1918; 1941-1945]; autori: I. Florea şi A. Bizon (1945) – lângă Şcoala generală Miceşti ■~ **Purcăreni** [1916-1918]; autor: T. Neagu (1939) – lângă Biserica Purcăreni.

În cursul luptelor pentru apărarea unității și independenței naționale a României, au căzut eroic la datorie 105 locuitori ai comunei Micești, numărul eroilor menționați nominal în monumentalul volum «Argeș. Cartea eroilor» fiind raportat la evenimente de importanță fundamentală în istoria neamului românesc: Războiul de independență [1], Primul război mondial [68], Al doilea război mondial [36].

Momente de istorie locală

În cursul Primului război mondial, pe aliniamentul Micești-Purcăreni-Dealul Chicera, trupe din Divizia 14 Infanterie au ocupat poziții de luptă în ziua de 14 noiembrie 1916. Din considerente tactic-operative, pozițiile menționate au fost abandonate în ziua următoare.

MEMENTO:

VILA MICESCU –[▲]– a fost reședința de la țară a celebrului jurist român, Istrate Micescu. Poarta de acces construită din zidărie deschide perspectiva vizuală a unui conac boieresc de țară adăpostit între arbori seculari, aleea din piatră cubică și asfalt, mărginită uneori de statui, conducând spre capela familiei Micescu, o construcție edificată în anii 1939-1943, pentru ca, apoi, trecând pe lângă o cabană simplă și urcând pe trepte din piatră, să apară, în toată splendoarea sa, monumentala vilă a conacului de la Micești. Impresionanta clădire, cu 22 de camere, proiectată în stil clasic neoromânesc, cu turn de colț, de către arh. Edmond van Saanen Algi si ing. Corani, a fost terminată în anul 1928, având patru niveluri: demisol, parter, etaj și mansardă, spre deosebire de turn conceput pe cinci niveluri. Elementele de compoziție arhitecturală care conferă vilei un aer de maiestuozitate evidentă sunt: colonada portalului, coloanele de calcar amplu decorate inspirate din arhitectura conacelor boierești, dar și din arhitectura populară tradițională din Muntenia. Foișorul și loggia creează spații relaționale ideale cu peisajul ambiental atât de pitoresc. Materialele de construcție utilizate sunt: piatra de râu, la soclu; cărămida, la corpul propriu-zis al clădirii și betonul la planșeele principale. Șarpanta acoperișului a fost concepută, în jocuri volumetrice, de meșterul Gheorghe Ungureanu. Interiorul, în special, biblioteca și salonul turcesc, se remarcă prin șemineele realizate de artistul Ruffer – cel din holul principal fiind construit din ceramică venețiană, dar și prin elementele de décor care poartă amprenta personalității sculptorului Jurca. Spațiul de reflecție, dar și de relaxare, pentru juristul colecționar de artă modernă, era marcat prin tablouri semnate de mari pictori români: Eustațiu Stoenescu, Nicolae Grigorescu și Nicolae Dărăscu. Două excelente statui ale zeiței greceşti Maia – cea mai frumoasă dintre cele șapte pleiade, sedusă de Zeus, mama zeului Hermes, – aduc, în atmosfera pitorească a conacului, ecouri ale mitologiei Greciei antice.

CASTELUL DE VÂNĂTOARE –[▲]– supranumit, de Istrate Micescu, „Casa Muzelor" – edificat post 1875, restaurat în 1935 – a fost locul în care ilustrul jurist român a elaborat Constituția României din 1938, unde își pregătea pledoariile sale în procese devenite celebre, sau își primea oaspeți de seamă: Liviu Rebreanu, Ion Minulescu, Lucian Blaga, Octavian Goga, Eustațiu Stoenescu, Dinu Brătianu, Ion Perieţeanu, Pamfil Șeicaru, Mihai Moșandrei și alții, pasionați de vânătorile pe care le organiza în pădurile din Trivale, Budeasa, ori Purcăreni. Sub raport arhitectural, clădirea cu parter, etaj și mansardă, având terase, la parter și la etaj, prezintă similitudini constructive cu cabanele de vânătoare din spațiul muscelean, precum cea regală din Bahna Rusului, fiind lipsită, în exterior, de elemente ornamentale stridente; în interior, se conservă un șemineu din ceramică albastră realizat de Ruffer și mobilierul de lemn masiv din bibliotecă.

După naționalizare, conacul Micești a devenit „bun al întregului popor"; inițial, a fost destinat funcționării unei școli pentru perfecționarea șefilor ocoalelor silvice din țară; ulterior, utilizat ca „vilă de protocol" pentru nomenclatura din vârful regimului comunist, a avut ca oaspeți pe Nicolae și Elena Ceaușescu, dar și șefi de stat care participau la partidele de vânătoare din rezervaţia de mufloni şi porci mistreţi de la Micești; o amenajare a parcului impusă de noua destinație a constat din construirea unei terase acoperite cu pânză albă, a

unei piscine, teren de tenis și dependințe; în istoria vilei de protocol, un episod memorabil pentru administratorii conacului l-a constituit vizita generalului Charles de Gaulle, pentru care, fiind prea înalt, au fost nevoiți să lungească un pat cu aproape o jumătate de metru. [N. Carandino– *Conacul de la Micești, un adevărat refugiu*].

IN MEMORIAM

✪ **MICESCU ISTRATE** [1881-1951] – celebru jurist român; doctor în drept la Paris; ministru de externe în 1937-1938; profesor de Drept civil la Universitatea Bucureşti; remarcabil stil oratoric; redactorul Constituţiei României din anul 1938. Volume remarcabile în domeniu: «Etude de technique juridique» [1907], «Lupta dreptului împotriva legilor nedrepte» [1942], «Memoriul avocaţilor pentru ieşirea României din război» [1944]. Pasionat de cărți (avea o bibliotecă cu 33.000 de volume), de vânătoare și de idile amoroase (fusese căsătorit de patru ori). După instaurarea comunismului în România, înființează organizaţia subversivă anticomunistă „Salvarea neamului"; acuzat ca fiind unul din „principalii inițiatori ai reacțiunii rasiste șovine, antisemite, fasciste și antisovietice din România", este „radiat", în 1945, din Baroul avocaţilor de Ilfov, arestat în 1947 și condamnat la 20 de ani muncă silnică; moare în închisoarea de la Aiud, la 29 mai 1951.

✪ **MICESCU NICOLAE** [1845-1925] – profesor de ştiinţe naturale şi sociale la gimnazii din Ploieşti şi Piteşti. Autorul volumelor: «Elemente de mineralogie» [1888], «Istoricul inventării telegrafului electric».

✪ **MICESCU NICOLAE** [1880-1953] – inginer specializat în domeniul construcţii civile, la Institutul politehnic din Berlin; elaborează proiectul pentru introducerea metroului metropolitan, ca angajat al primăriei berlineze; autor al studiului «Canalizarea şi metroul Berlinului».

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ:

Grigore Constantinescu– *Argeșul monumental – enciclopedie patrimonială*, Pitești, 2011, p. [543-546] – 286-287; http://judete.biz/localitati-arges/; Ion Popescu-Argeşel – *Judeţul Argeş*.

–[▲]– Monument istoric şi de artă

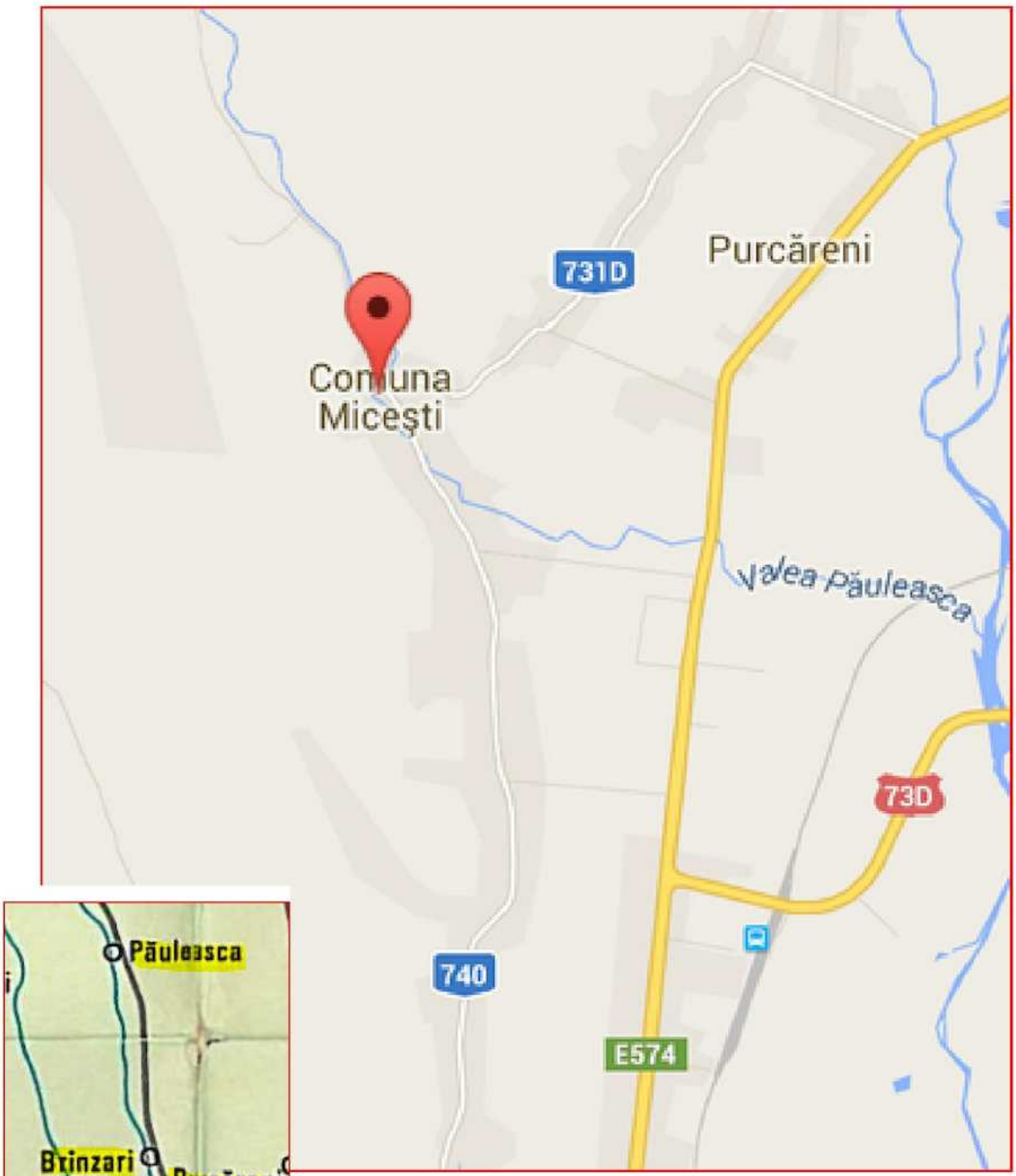
Purcăreni
731D
Comuna
Micești
Valea Păuleasca
73D
740
E574
Păuleasca
Brînzari
Purcăreni
Micești

PRIMĂRIA COMUNEI MICEŞTI.

VILA ISTRATE MICESCU.

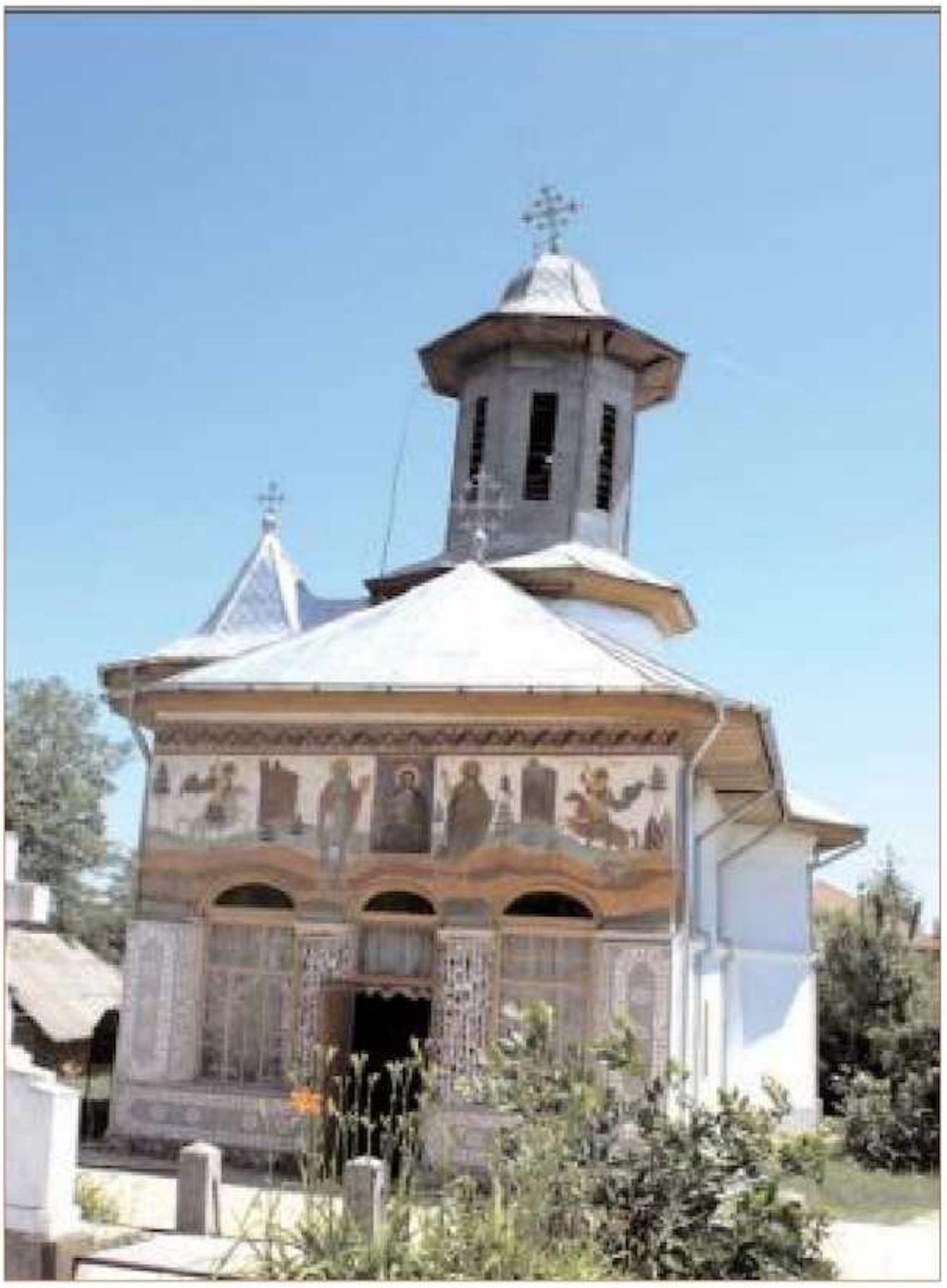

BISERICA CIUMESTI.

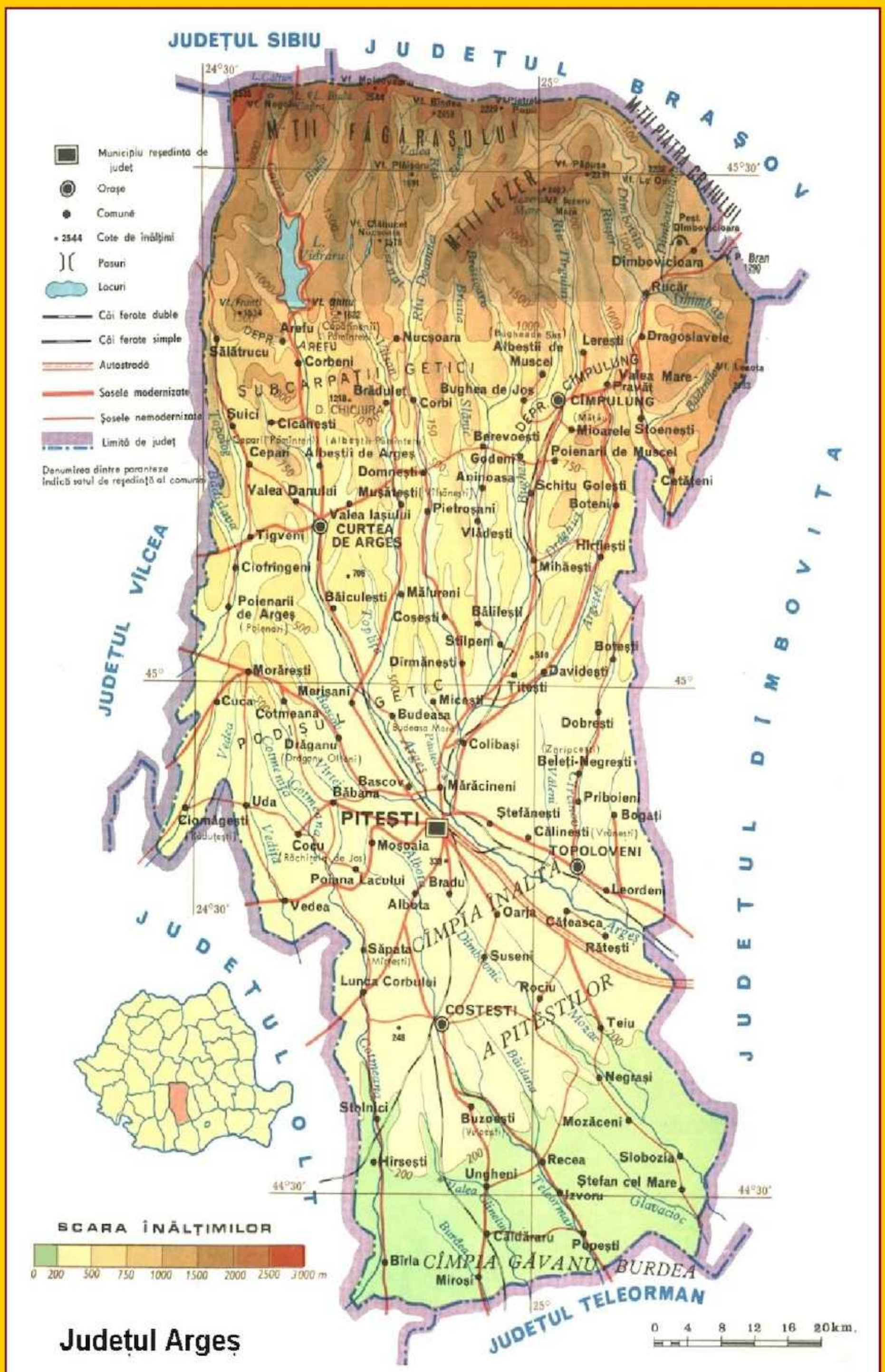

Județul Argeș